

Kolping

Magyar Kolping Szövetség lapja

TARTALOM

Éves közgyűlés Augsburgban és Budapesten.....	3
Európai Kolping Közgyűlés	5
Közösségben lenni jó	7
Íme, az ember! - Végvári Vazul ferences költő emlékére	8
Beszámoló a Ferencvárosi Kolping Család 2024 első félévi programjairól	9
Bodajki zarándoklat a Városmajori Kolping Családdal	10
Magyar főurak - osztrák fenségek.....	12
Vác – Kolpingos események	14
Úrnap körmenet Budaörsön	15
Férfikonferencia és családi nap a Kolping ház udvarában.....	16
Együtt!.....	17
Pestszenterzsébeten jártunk.....	18
Kolping összejövetel a zene jegyében	19
Nyugati Körzeti Kolping Találkozó.....	20
Kerámiák és a Badacsonytomaji Kolping Család	21
Hírek a Gyöngyösi Kolping Családról	22
Mozgalmas tavasz.....	24
Látogatás a Gyergyószentmiklósi Kolping Családnál – 30 éves jubileumi ünnepség	26
A kiskunhalasi Baranyi László Kolping Család búcsúzója Mondovics Franciska alapító tagtársától.....	29
Békéscsabai Kolping Család.....	30

Impresszum: A Magyar Kolping Szövetség lapja

Szerkesztőség: 1035 Budapest, Vihar utca 8., Telefon +36 1 250 1239, E-mail: ujsag@kolping.hu

Felelős szerkesztő: Urbán Judit

Kiadó: A Magyarországi Kolping Mozgalomért Alapítvány

Felelős kiadó: Kövesi Ferenc

Nyomdai munkák: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda. Felelős vezető: Kucsák Gábor

Grafikai tervezés, tördelés: Sabau Cristian

Kéziratokat nem őrzünk meg, nem küldünk vissza. A kiadó fenntartja magának a jogot a kéziratok lekötés előtti szerkesztésére. Az újságban megjelent cikkek, képek, az újság külalakja szerzői jogvédelem alatt állnak. Csak a szerző előzetes írásbeli engedélyével tehető hozzáférhetővé, illetve másolható.

Éves közgyűlés Augsburgban és Budapesten

A magyar-augsburgi kolpingos testvérkapcsolat hosszú évtizedekre nyúlik vissza. Mindkét fél fontosnak tartja mind a mai napig, hogy tudjunk egymás projektjeiről, terveiről, sikereiről és persze gondjairól is. Igyekszünk megtartani a szoros baráti kapcsolatot és tanulni egymástól. Ennek jegyében évről évre részt veszünk egymás közgyűlésén, hiszen itt első kézből értesülhetünk a legfontosabb történésekről. Idén április 27-én, éppen egy héttel az Európai Kolping Szövetség közgyűlését követően került sor az Augsburgi Egyházmegyei Kolping Szövetség éves közgyűlésére, melyen Kaiserné Jósvai Ágnes képviselte a Magyar Kolping Szövetséget, és tolmácsolta a delegáltak számára baráti üdvözetünket.

Péntek este, a közgyűlést megelőző napon Kaiserné Jósvai Ágnes hivatalos megbeszélésen vett részt az augsburgi vezetőséggel. Itt beszámolt a magyar

aktualitásokról és az egy évvel ezelőtt elfogadott szabályzatunk lényegi elemeiről. Elkezdődött az egyeztetés a 2025 őszi esedékes partnerkapcsolati találkozó lehetséges témáiról is.

A szombati nap a közgyűlésről szólt, amelynek egy érdekes eleme volt, hogy paravánokra helyezték ki a beszámoló legfontosabb témáit, pl. partnerkapcsolat, ifjúság, hitélet, statisztikák, és ott volt a paravánnál az adott téma referense, akiktől a közvetlenül kérdezhettek a delegáltak és kaptak felvilágosítást a beszámoló egyes elemeiről.

A szentmisét követően került sor a választásra, majd egy előadó érkezett, aki az aktuális közéleti kérdésben tartott előadást, ezt kérdések követték.

Két hét elteltével a Magyar Kolping Szövetség fogadta a városmajori kistemplomban megtartott éves közgyűlésén az

augsburgi küldötteket Vera Heinz és Erwin Fath személyében. Mindketten köszöntötték a vezetőséget és a Kolping családok elnökeit, hangsúlyozták a partneri kapcsolatunk fontosságát, valamint beszámoltak az

Ulrich jubileumi év koncepciójáról és eseményeiről. A magyarországi közgyűlés a megszokott rend szerint zajlott, a köszöntőket a pénzügyi beszámoló, a Felügyelőbizottság jelentése, a vezetőség, majd az országos titkár beszámolója követte. A beszámolók sorát a Magyarországi Kolping Ifjúság zárta, Komáromi Blanka és Szrenka Ágoston nyújtott betekintést a küldöttek számára a kolpingos ifjak 2024-ben megvalósult programjaiba.

A közgyűlés kötetlen beszélgetésekkel zárult, majd a vezetőség tartott egy rövid ülést, melyen összegeztük a közgyűlés eseményeit, levontuk a tanulságokat, és átbeszéltük az előttünk álló éves feladatokat.

Augsburgi vendégeinkről sem feledkeztünk meg, közös vacsorára, majd egy kellemes esti sétára invitáltuk őket a Parlament környékén. Ellátogattunk a Kolping székházba is, itt megmutattuk az újonnan kialakított kápolnát. A vasárnap is városnézéssel telt, mivel Vera még nem volt korábban Budapesten, és szeretne volna megismerni fővárosunkat. Természetesen jutott idő Kolping atya emléktáblájának felkeresésére is.

A tartalmas hétvége után hétfőn visszatértek vendégeink Augsburgba.

Európai Kolping Közgyűlés

Idén az a megtiszteltetés érte a Váci Kolping Családot, hogy Komárominé Dr. Kucsák Mónika, a Kolping Család titkára a Magyar Kolping Szövetség titkárával, Urbán Judittal együtt képviselhette Magyarországot az európai platformon.

Tizenhat nemzet képviselői jöttek össze és határoztak a működési és költségvetési tervekről. Az első nap második részében előadhatta minden ország a saját szociális programjait, projektjeit. Bemutatásra kerültek a különböző jótékonyági, ideiglenes

lakhatási és adományozási programok.

A Magyar Kolping Szövetség prezentációját Komárominé Dr. Kucsák Mónika és Urbán Judit közösen állították össze, így több fontos magyarországi projekttel is megismerkedhettek az európai országok küldöttei, köztük a fiatalokat megcélzó gödöllői Kolping Colours és Kolping Kikötő, valamint a váci Kolping Gyermektábor programjaival. Az egyik legnagyobb sikert a gyermektábor sikeres megszervezése aratta az európai dele-

gáltak körében, hiszen mindenhol nagy, néha szinte megoldhatatlannak tűnő feladatot ró a szülőkre a gyermekek felügyelete a nyári szünetben. A tábor érdekessége, hogy pusztán adományokból és önkéntes munkával valósult meg, segítség-

melynek hozadékeként Szóts Bence, a Kispeszi Kolping Család tagja számítógépekkel lepte meg a Bőjte Csaba atya házaiban élő gyermekeket.

Az első napot egy csodás, püspöki szentmisével zártuk a temesvári székesegyházban. A fiatalok biztosították a zenei szolgálatot, együtt énekeltünk, négy nyelven imádkoztunk, köztük magyarul is.

A második napon workshop keretein belül dolgoztak fel különböző témákat a jelenlévők, ezúttal a Kolping Ifjúsággal együtt. Magyarországról Komáromi Blanka, a váci és

get nyújtva ezzel a kisgyermekes szülőknek. Örömmel szolgál továbbá, hogy bemutathattuk az Árpád-házi Szent Erzsébet Újszegedi Kolping Család jótékonyági vacsoráit, amely tavaly országos Kolping-programmá nőtte ki magát, s

Szrenka Ágoston, az Érsekivadkerti Kolping Család ifi tagjai vettek részt a konferencián. A közös workshop eredményeként fel tudták vezetni a magyar kezdeményezést, miszerint szükséges egy tinédzser nemzetközi tábor megszervezése is.

A workshop után részletesebben bemutathatták a tervezett tinédzser táborát. Ez nagy lehetőség a Magyar Kolping Szövetség és természetesen az európai Kolping családok fiatalítására.

*Komárominé
Dr. Kucsák Mónika*

Közösségben lenni jó

**„Miért van bú a föltekén?
Miért, ezt kérdelem Tőled én?
Miért, hisz annyi ember vár,
szeretetre, s nem talál!”**

Február 24-én a Kispesti Kolping Család vette birtokába az erdei házat, hogy a világ zajától távol, velünk, vadkertiekkel közösen készüljön legnagyobb ünnepünk, a húsvét méltó megülésére. A lelki nap vezetését ismét Gyetván Gábor atya vállalta, akinek gondolataiból néhányat, a teljeség igénye nélkül megosztok az olvasótáborunkkal.

Gábor atya bevezetőjében idézett a Vadkerti Harangok Böjt című cikkéből, s rögtön fel is hívta a figyelmünket arra, hogy a böjt akkor jó, ha az nem látszik a böjtlőn és nem ér véget 40 nap után. Hassa az át az egész életünket.

Nem vagyunk egyformák. Imáink, fohászaink és böjtjeink is különbözőek. Ám az Isten mögé lát az emberi sokszínűségnek. Legfontosabb a böjttel kapcsolatban az, hogy azzal Isten felé haladjunk. Ám böjtlőni nem csak lemondással lehet, hanem valaminek a bevállalásával is. Például bátran merjük megvallani hitünket és képviselve ezt az értéket, tovább is adva azokat való világunknak. Fontos a törvények (több száz is van belőle) betartása. Ezek közül a legfontosabb az istenszeretet törvénye, mely nélkül nem létezik az emberszeretet sem, a többi törvény látványos betartása pedig a farizeusi, szélesre szabott imaszíjat tükrözi vissza életünkön.

Ha Jézust szemléljük, beláthatjuk azt, hogy a megtestesülés által, Istenként is mert emberré lenni, és emberségében minden körülmény között meg is tudott maradni. Amikor hozzá engedték a gyerekeket, biztos, hogy játszott is velük. Elment „buliba” (lásd Kánai menyegző) is. Nekünk sem kell kivonulnunk a világból a böjt égisze alatt, hanem Jézus példáját követve, méltóságát megadva cselekedeteinknek, minden élethelyzetben embernek kell maradnunk.

Fontos, hogy Jézus a böjt alatt sem infót vár el tőlünk, hisz Ő mindent tud. A vele történő kötetlen beszélgetéseink kapcsán az érzéseinket akarja látni. A délelőtti zárszavaként az atya felhívta a figyelmünket arra, hogy a Nagyböjt nem 40 napos kampány (a kampány után szabad a pálya!), hanem egy szívből jövő, állandóan megélt életvitel legyen, mert ezzel válhatunk igazán „jégtörökké” fagyos világunkban.

A közös ebéd és az azt követő kötetlen beszélgetések után, dél-

után 3 órától a „Házaspárok” keresztútjával csatlakoztunk Jézus golgotai útjához. (Ahol méricskélük a szeretetet, ott az nagyon hamar elfogy! Az igazi szeretet mindig pazarol! Ne lássuk egymást szürkének, mert a szürkeség mélyén kincs van elrejtve!) Jézus keresztútja kb. 500 méter, de nagyon nehéz út volt. Időben és térben mindenkinek megvan a maga „keresztútja” is. Fontos az, hogy a reményt fel nem adva, nekünk is fel kell jutnunk a „csúcsra”, hogy Jézussal mi is kimondhassuk: BETELJESEDETT! Lelki napunkat az 5 órakor kezdődő szentmise koronázta meg, melyen a zenei szolgálatot a gitáros énekkarunk látta el. Most néhány gondolatot megosztok az atya tanításából.

Egy édesapa, aki nem nagyon forgatta a Szentírást, ám amikor fiát pappá szentelték, az alábbi, a Szentírásban kétszer elhangzó mondattal állt az ünneplők elé: Ez az én szeretett fiam! Őt hallgassátok. Kell ennél magasabb kijelentés? A mennyei Atya is ezt mondta a Tábor hegyén, meg a Jordán folyónál!

Képzeljük most magunkat a három apostol helyébe. Jézus hegyi túrára viszi őket. Biztos gondolták, mi a fenének megyünk mi erre a hegyre, ahol semmi látnivaló sincs. Ám ott olyan élményben lett részük, hogy le sem akartak onnan jönni. Pedig le kellett jönniük, hogy megélve és megértve Jézus feltámadását

tegyenek tanúságot az élet más síkon történő folytatódásáról. (Mózes, Illés és Jézus beszélgetnek. Ugye a halottak nem beszélnek, csak az élők?) Mi vagyunk Péter kései utódai. Bennünket is titkok és csodák (miért ő lett a férjem, vagy a feleségem, hogyan lesz a kenyér és bor Krisztus teste és vére, stb.)

sora kísér az életutunkon. Ezekből kiolvasható, hogy az Isten az Örök életre hívott meg bennünket, ami nem elérhetetlen cél számunkra. A kérdés csupán anyyi: célba akarunk-e érni?

*Évad, 2024.02.24. emjé,
Fotó Velis József Kispest*

Íme, az ember! - Végvári Vazul ferences költő emlékére

Rendületlen hűséggel szolgáltál
Istent, embert, hazát.
Kincses szavaid a versek
ferences cella-magányodban is
nyitottak voltak a világra
öröme, gondra, jajra, gyengék igazára...

Amikor egy őrült eszme
véresen feldúlta lelkeinket, földjeinket
új Kapisztrán Jánosa lettél nemzetünknek -
a Kereszt fényében így ért be szenvedésed!

Négy évtizedes emigrációd vigíliájában
az éter hullámain keresztül
sok ezer, reményeikben megfeszített
külhoni magyarnak feltámadást varázsoltál
s ami a bujdosóknak még öröm, vigasz volt
fölfénylő ANYANYELVED!

Ósi pentaton dallamok oldották
gondjaid, sírva vigadásod
hogy megmaradjon szemed fényében csillagod!

Többször vágott szeretet-ittas szíved
ritmusa lassult már, de a lelked
féltett anyanyelvünk igéitől
épült, lelkesült...
Oly jó, hogy szívembe fogadhatalak
s mert közösek voltak bújaink, vágyaink,
hányszor, de hányszor összeborult baráti kezünk!

*Siklós Endre –
Budaörsi Kolping Család*

Beszámoló a Ferencvárosi Kolping Család 2024. első félévi programjairól

Májusban Magyarország Kormányának támogatásával, a Bethlen Gábor Alapítvány anyagi hozzájárulásával Szegedre utaztunk, ahol 25 tagtársunkkal két tartalmas napot töltöttünk el. Első nap idegenvezetéssel a Fogadalmi templomot és a Dömötör tornyot néztük meg, majd városnéző kisvonattal körbe utaztunk sok érdekes információt szerezve a városról. Másnap, vasárnap az Újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban szentmisén vettünk részt. Dr. Thorday Attila plébános úr a szentmise kezdetén kedves szavakkal köszöntötte Kolping családjunkat.

Januárban a Magyar Kultúra Napjához kapcsolódóan két irodalmi műsort szerveztünk. Első alkalommal tagtársunk Dr. Mázi Béla, az MTA munkatársa Széchenyi István életéről tartott képes beszámolót. A második alkalommal tagtársunk Dr. Babus Antal Madách Imre: Az ember tragédiája megjelenésének történetéről szóló, képekkel illusztrált előadását hallhattuk.

Februárban Soósné Erdő Klára a Bíz rá magad! kezdeményezéséről tájékoztatta az egybegyűlte-

ket. Megtudtuk, hogy bizonyos nehéz élethelyzetekben kiktől milyen segítséget kaphatunk.

Márciusban Carlo prézes atya vezetésével közös nagyböjti keresztúton vettünk részt.

Áprilisban Martonvásárra utaztunk, ahol megnéztük az Agroverzum kiállítást, majd a Brunszvik kastélyban a Beethoven múzeumot. Gyönyörű napsütéses időben a kastély parkjában körbe sétáltuk a tavat, megnéztük a koncerteknek helyet adó teret.

A szentmisét követően a plébánián találkoztunk az Újszegedi Kolping Család jelenlévő tagjaival, akikkel későbbi közös programok szervezésének lehetőségeit beszéltük meg. Ezután idegenvezetéssel megnéztük az Újszénagógát, majd a közös ebédet követően utaztunk haza.

Bodajki zarándoklat a Városmajori Kolping Családdal

2024. április 6. szombat Boldvai Jóska, a Városmajori Kolping Család titkára már március elején értesített minket a zarándoklatról, és tíz helyet biztosított plébániánk számára. Lelki

Az indulás a városmajori templomtól reggel 7 órakor volt, így már fél 9 után megérkeztünk Bodajkra. 10 óráig két csoportban megtekintettük a templomot, a kriptát, a pincét és

lyi püspök úr tartotta. A szentbeszédben a püspök úr sok példával illusztrálva arról beszélt, hogy mindannyiunknak nagy szerepe van abban, hogy a Sátán tevékenységét

nagy termében volt a közös ebéd. Kitűnő csirkeleves helyi zöldségekkel, rántotthús petrezselymes krumplival és párolt zöldségekkel, uborkával (házi) volt a menü.

Ebéd után kávéztunk, pihentünk, megnéztük a kegytárgybolt kínálatát.

Délután fél 2-től kezdődött a Keresztút imádkozása. Mivel jó volt az idő, a Kálvária-dombon végeztük el, Mária keresztútját elméledtük végig. Ezzel a zarándokút lelki programja befejeződött.

A program a vadászkastélyban folytatódott. Bő egy órán keresztül nézhettük meg a kiállított trófeákat. A kiállított antilopokat, oroszlánokat, vaddisznókat egészen közelről, valódi nagyságukban láthattuk. Így még érzékletesebben élhettük át a vadászat olyan izgalmát, amikor egy vad visszatámad a vadászra

vezetőnk István atya lett, mert elfoglaltságuk miatt az ottani lelképásztorok nem tudták a zarándoklat vezetését elvállalni. Időközben kiderült, hogy a Vakok Batthyány-Strattmann Otthonának gondozottjai – Anna nővér vértessacsi emléktáblájának felavatása után szintén Bodajkra készülnek ezen a napon. Így a kora délutáni órákban István atya misézett az ő szándékukra a kegytemplomban.

az oratóriumot. Láttuk a híres kegykép passau-i, innsbrucki és bodajki festményeinek másolatait. Mindegyikre a Szűzanya és a kis Jézus egymáshoz forduló, bensőségesen átkaroló ábrázolása a jellemző. A kegykép a 12 méter magas főoltáron van, koronázott és ékszerezett, aranyozott dicsfény koszorú övezi. A szentmisét 10 órakor a jelenlévő papság koncelebrálásával Székely János szombathe-

visszaszorítsuk magunkban és a környezetünkben is. Ezt példamutatásunkkal, szavainkkal és csendes tetteinkkel érhetjük el.

A szentmise után az Oltáriszentséget körmenetben vittük be a templomba, ahol elimádkoztunk az irgalmasság rózsafüzérért és szentségi áldást kaptunk. Elvégeztük az oltárkerülést is.

Délben a közösségi ház

a trópusi esőkre. 17 óra tájban indultunk haza a nagy melegben, hamar Budapestre értünk. Hazafelé a világosság rózsafüzérét imádkoztuk.

Köszönet a szervezőknek, István atyának, a többi helyi segítőnek a szép napért.

Tóthné Makk Ágnes

és az ember a vad valóságos méreteivel szembeesül. Nagy sikere volt a tematikus szobáknak, azok közül is a trópusi esőerdőt imitáló szo-

bának, ahol fény- és hanghatásokkal mutatják be az élőhelyet. A mennyezetről üvegcsövek lógtak le, emlékeztetve a közönséget

Magyar főurak - osztrák fenségek

A Budaörsi Kolping Család közössége egynapos kirándulásra indult Gödöllőre és Máriabesnyőre. Közelebbről megismertük a Grassalkovich családot, elsősorban az első Antalt (fia és unokája is az Antal nevet kapta), aki a gödöllői kastély mellett 33 templomot is építtetett, és akinek életútja csodálatra méltó.

A Budaörsi Kolping Család telebusszal indult Gödöllőre ezen a szép áprilisi reggelen, hogy ismét összekösse történelmi múltunk megismerését énekekkel, imádsággal, elmélkedéssel, Mária-tisztelettel. Útközben egyik testvérünk, aki lelkipásztori segítő plébániánkon, a közelmúlt-

ban tragikusan elhunyt budaörsi fiatal gyázmiséjéről tartott elmélkedést. Elgondolkodtató, milyen módokon kerülhetünk közelebb az Úrhoz. Imádkoztunk a fiatalemberért és gyászoló családjáért.

Aki már régebben is volt a gödöllői királyi kastélyban, a magyarok Sissijének kedvelt tartózkodási helyén, örömmel tapasztalta, hogy még szebb, még gazdagabb

lett a kiállítás. Kedves, korunkbeli hölgyet kaptunk tárlatvezetőnek, jól vizsgáztunk nála a feltett

kérdésekre, és mi is kérdeztünk bőszégesen. A vezetés így hozszababra nyúlt a megszokottnál, sok új ismerettel gazdagodtunk, több királyi lakosztályt tekintettünk meg – hiszen Mária Teréziától Ferencz Józsefen át Erzsébet királynéig a királyi fenségek mindig szívesen jöttek erre az

erdőkkel övezett vidékre. Horthy Miklós kormányzó is szívesebben fogadta itt főrangú külföldi vendégeit, mint Budán.

A II. világháború vége a kastélyt teljesen kiürítve, tönkretéve találta – a németek a kisebb műtárgyakat orozták el, az oroszok pedig mindent elvittek vagy tönkretettek. Vaságyas, 300 fős szociális otthon lett belőle hosszú évekre. A díszes falakat, freskókat lefestették, a valamikori színház helyiségébe még egy emeletet építettek.

Hála a szakemberek gondos munkájának, most már régi fényükben ragyognak a falak, eredeti színeikben pompáznak a szobák, szépek a bútorok. Még egy ere-

deti cserépkályhát, két széket és egy hatalmas festményt is sikerült megmenteni. Ferencz József császár és az építető Grassalkovich Antal családjáról készült számos festményt láthatunk, kiemelve Sissit, vagyis Erzsébet királynét, akinek tragikus életútját és a magyarok iránti szeretetét biztosan mindannyian ismerjük. A rendezvényteremnek átalakított lovarda is őt idézi, hiszen nagyon szeretett lovagolni és szívesen mutatta be vendégeinek műlovarnói tehetségét.

A hatalmas kastélyparkban tett kis napfürdőzés és egy finom

ebéd után a máriabesnyői Nagyboldogasszony Bazilika következett. Egy lelkes lokálpatrióta úr mutatta be nekünk a bazilikát, majd az altemplomot, ahol még látható az eredeti kápolna is.

Grassalkovich Antal feleségével, Klobusitzky Teréziával először kápolnát építtetett 1761-ben, amit később 1771-ben templommá bővítettek. Az építés közben talált kegyszobor, amely Magyarország legkisebb kegyszobra, ma az 1917-ben készült főoltáron, míg a loretoi Mária-szobor az oltár mögött látható. Csodálatos ima-meghallgatások és gyógyulások tették Máriabesnyőt kedvelt búcsújáróhellyé. A ma országos hírű zarándokhely Nagyboldogasszony tiszteletére felszentelt kegytemploma 2008. augusztus 15-én basilica minor

rangot kapott. Különleges, ritka kapucinus kereszt áll a bazilika mellett, amelyen „Krisztus fegyverei” függenek: töviskorona, lánzdza, nádszálra tűzött izsóp, korbács kötelek, szögek. A feszületet 1930. április 17-én szentelték fel

Szent Imre herceg halálának 900. évfordulója alkalmából, és 2005-ben restaurálták.

Utunk zárásaként felkerestük Telegyi Pál (1879–1941) miniszterelnökünk sírját a helyi temetőben, és imádkoztunk lelki üdvéért.

SzK

Vác – Kolpingos események

Számos népszerű eseményt bonyolítottunk le az első fél évben Vácott, melyek közül meg kell említenünk Böjte Csabával való kolpingos találkozásunkat és Dr. Csókay András nagyszerű előadását.

Csaba testvér a nagyböjti lelki gyakorlat keretén belül kapott meghívást Vácra a plébános atyától. Számunkra lehetőség nyílt atyát vendégül látnunk, pénteki nap lévén egy zöldséglevesre és lekváros, kakaós és zöldségkrémes buktára. A Váci Kolping Család apraja-nagyja nagy örömmel fogadta Csaba testvért, titkon készültünk meglepetés tortával is neki, születésnapja alkalmából.

Dr. Csókay András idegsebész előadására nagyobb termet kellett foglalnunk, mert kinőttük a legfeljebb 60 főt befogadni tudó Kolping házunkat, így a Püspök Vác Konferencia Központban tartottuk meg az előadást 128 fő vendég részvételével.

Ezekon a nagyobb eseményeken kívül még két pszichológiai előadást hallhattunk Dr. Illés Hilda szakpszichológustól, az egyik előadással becsatlakoztunk a plébániák által közösen szervezett Házasság hete programsorozatba. Április elején az a megtisztelte-

tés ért minket, hogy felkértek az Európai Közgyűlésen való részvételre, amit ezúton is köszönünk Urbán Judit országos titkárnak.

Május 4-én szokásos biciklis zarándoklatunkra mentünk Esztergomba, a Mindszenty misére, ami után Vodicskáné Deszpoth Andrea fogadott minket az Esztergomi Kolping Család részéről, amit ezúton is köszönünk.

Május 18-án szerveztünk egy családi napot, ami egyben nyílt nap is volt, ahol találkozhatott a Váci Kolping Családdal minden érdeklődő. Közös főzés, gofrisütés, játék, kvíz után Isten dicsőítésével zártuk a napot. Ezen a programon 52-en vettünk részt.

Június 4-én csatlakoztunk a Kárpátaljai Cserkész Szövetség felhívására, és meggyújtottuk 20:24 perckor az Összetartozásunk Tüzét. Emlékeztünk, imádkoztunk, énekeltük a magyar és székely himnuszt. Más Kolping családokat is próbáltunk bevonni az eseménybe, többen jelezték, hogy velünk vannak lélekben, a közös imádságban.

Mindeközben folyamatosan megtartjuk a heti tornánkat, illetve havonta az angol esteket, ez utóbbi a nyárra felfüggesztésre kerül ugyan, de fiataljainknak továbbra is szervezünk programokat és készülünk a nyári gyerektáborunkra, valamint a Kolping IFI Fesztre, ami augusztusban lesz!

Treu Kolping!

*Komárominé Dr. Kucsák Mónika
Váci Kolping Család titkára*

Úrnapi körmenet Budaörsön

Az idei évben is - mint minden évben - nagyon sokan jöttek el az ünnepi szentmisére és az azt követő körmenetre. Szerencsére az időjárás kedvező volt, az eső megkímélte a gyönyörű virágszőnyeget, amelynek virágszirmait napok óta gyűjtötték, majd az Úrnapiján már kora reggeltől készítették a szorgos kezek.

A virágszőnyeg nemcsak Budaörsön, hanem más városokban, keresztény országokban is szokássá vált, amelyet a hívek az Oltáriszentség iránti szeretetből és tiszteletből készítenek el.

A régi, kitartó budaörsi családok mellett ma keresztény és civil közösségek is jelentős részt vállalnak a szőnyeg elkészítésében. A szokásjog alapján kialakult útvonal-beosztást ma már térkép is segíti, ez rögzíti, hogy ki melyik részt készíti el. A Budaörsi Kolping Család is részt vállal a szép minták kirakásában, mely nálunk a Kolping emblémával is kiegészül. Az ünnep fő eseménye a körmenet, mely a Jézusba vetett hitet hirdeti, és az Ő nagyságát dicsőíti évszázadok óta.

Budaörs kiemelkedően ünnepelt ezen a szép napon, a számos hazai és külföldi vendég mellett örömmel várjuk jövőre a környező Kolping családok tagjait is a méltán híressé vált virágszőnyegünk megtekintésére.

Budaörsi Kolping Család

Férfikonferencia és családi nap a Kolping ház udvarában

Kolping családjunk május második hétvégéjén az Erdei háznál gyűlt össze egy kis szemlélődésre és csapatépítésre. Péntek este a már meghonosított Apaklub mintájára speciális férfikonferenciát tartottunk. A koraesti gyülekezőt főzés és vacsora követte, ekkor kötetlen beszélgetéssel majd imádsággal készültünk a beszélgető körre. Ennek során mindenki szót és kérdéseket kapott. Ezen alkalommal a résztvevők nehézségeiken, keresztjeiken keresztül beszéltek életük közelmúltbeli történéseiről. Mély és őszinte vallomások hangoztak el, melyek által egymást tanítottuk, bátorítottuk és erősítettük. Köszönet a résztvevő húsz főnek az őszinteségért és a bizalomért!

A szombat délelőtti beszélgetés témája Kolping családjunk jelenének értékelése és jövőbeli útkezelése volt. Abban mindannyian egyetértettünk, hogy nagyon jó, hogy többfajta program és akció

voltunk. Egy kis pihenő után pedig járt és járatlan utat is igénybe véve mintegy harmincan átgyalogoltunk Csesztvére, hogy egy kis frissítő után egy hosszabb, de községünk irányába csodás panorámát kínáló úton térhessünk vissza.

Családi nap

Nosztalgikus hangulatban készültünk a 2024. május 25-i családi napra, ugyanis 2014 óta – a Covid miatt kiesett év kivételével – minden évben színes és tartalmas programokkal vártuk a településen élő kisgyermekes családokat a Kolping ház feldíszített udvarára. Idén már tizedik alkalommal. A hagyományoknak megfelelően a gyerekek kísérletezhettek az óriás-buborékokkal, hajtogathattak lufit, festhettek üveget, közben az ő arcukat is kifesthették. Emellett az udvaron a népi és hagyományos játékok tárháza, trambulín és ugrólóvár

Érdekesség, hogy a kézműves foglalkozásokat olyan fiatalok vezették, akik az első alkalom során még kisgyerekként, önfeláldozva játszva vettek részt a családi napon. Idővel megtelt az udvar, mintegy százan fogadták el a meghívást. A sok ugrálást és játékot követően pedig a Mesekocsi Színház: *Az erdei nagytakarítás* c. előadása varázsolta el a gyerekeket, nagy sikerrel. Mert ez a nap valóban varázslatos!

Az elmúlt évtizedben sok különböző produkció örvendeztette a résztvevőket. Volt köztük gyerek-színház, bábszínház, mesterségek udvara, néptánc és modern tánc bemutatója, zumba óra, önkéntes tűzoltók kivonulása, élő népzene és néptánc-tanítás, zenei produkció, bohóc és bűvész előadás is. Mindezeket jó volt megélni, reméljük lesz még benne részünk!

valószínűleg meg közreműködésünk mellett, azonban az alap a hitünk megélésére és gyakorlására a közös imaalkalmak és szentmisék révén. Az ebéden már közel negyvenen

is kipróbálhatóak voltak. A festett üvegek felhasználásával a nap végére megújult a gyerekek által épített tündérgyep is.

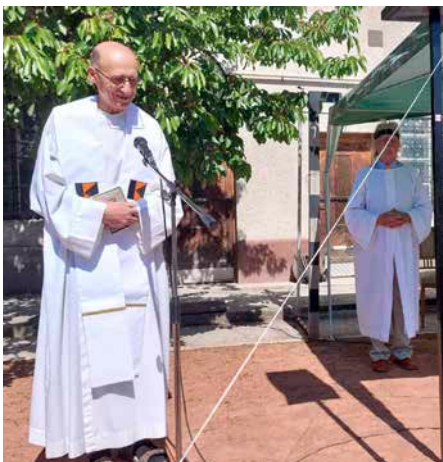
Együtt!

Mozgalmunk akkor mutatja meg igazi erejét, ha két vagy több Kolping család közös programot szervez.

Ilyen találkozó volt ez év május 1-jén a Pestszenterzsébeti Kolpingnál, ahova meghívtuk a szombathelyi, a ferencvárosi és a kispesti kolpingosokat. Rendezvényünk 10 órakor kezdődött, és félő volt, hogy a szombathelyiek a földrajzi távolság miatt késni fognak, de már $\frac{3}{4}$ 10 előtt megérkeztek.

Mi már $\frac{1}{2}$ 7-kor felállítottuk a tábori oltárt, a sátrat, elhelyeztük a székeket, asztalokat. Beüzemeltük és kipróbáltuk a hangosítást. A bográcshoz /35 literes/ előző nap megvettük a gulyáshoz szükséges alapanyagokat. Szakácsunk, Áron már a múlt nyári hittantáborban is remekelt, itt is nagy szakértelméről tett tanúbizonyságot.

Miután vendégeink megérkeztek, elnöki köszöntő hangzott el. A nap fénypontja volt a hálaadó szentmise, melyet Szláby Tibor plébá-

nos-prézes celebrált. A szentmisében prézesünk megemlékezett Munkás Szent Józsefről és Boldog Kolping Adolfról. A szentmise után kíséret nélkül felhangzott

az AVE MARIA Dr. Alotti Samiha előadásában. Ezután négy tagunk népdalokat adott elő; amelyeket tudtuk, velük énekeltük. Ők a kerületünk művelődési házának kórusában énekelnek, és nagyon büszkék vagyunk rájuk, mert már a harmadik díjat hozták el.

Az asztalok megterítve vártak minket, délben asztali áldás, majd a gulyás elfogyasztása következett. Desszertként házilag készített süteményeket szolgáltunk fel a kávé és üdítők mellé.

Vendégeink átadták ajándékaikat, melyet hálásan megköszöntük. Fontos és lényegre törő beszélgetés alakult ki tagjaink között. Közös véleményünk volt,

hogy a fiatalítás elkerülhetetlen, ifjúsági csoportot kell létrehozni. A mi feltételeink adottak: a sportpálya, az asztalitenisz, az elektromos darts, sakk-készlet órával: 12 személy egy időben sakkozhat, akár versenyt is lehet bonyolítani.

10 nappal később az országos közgyűlésen találkoztam az országos ifjúsági vezetővel, Ágostonnal és meghívtam hozzánk. (Ne csak a közgyűlés előtt szerepeljen!)

A szombathelyiek előtt még hosszú út állt, és másnap munkanap, ezért kora délután elbúcsúztak. Mi ezután szétszedtük a sátrat, a székeket, asztalokat a helyére tettük, és ezt mind vidáman!

Takács István, elnök

Pestszenterzsébeten jártunk

Kedves levelet kaptunk kora tavasszal. A Pestszenterzsébeti Kolping Család hívott meg bennünket május 1-jére, háladó miséjükre, majd szeretetvendégségre. Kapcsolatunk még 2022 őszén kezdődött, mikor népes csapattal szombathelyi látogatáson vettek részt. Nagyon jó hangulatban telt el akkor az idő, s meg is fogadtuk, jó lenne, ha megmaradna a kapcsolat. Így mikor megkaptuk levelüket örömmel mondtunk igent a látogatásra, s biztosak voltunk benne,

hogy szép napnak nézünk elébe. Így is volt.

Kicsit borúsnap ígérkező reggelen indultunk, s mivel sajnos végül csak heten tudtunk elmenni, egy kisbusszal kerekedtünk fel. Egy barátságos családi házas városrészre kalauzolt el a navigáció, s nem utolsó sorban remek sofőrünk. Végül sikerült leparkolnunk a megadott cím előtt, ahol már nagy volt a sürgés-forgás, s nagy integetés mellett tessékeltek be minket. Az üdvözlések után – mintha csak pár napja váltunk volna el Szombathelyen – elnökük, Takács István mutatta be a helyszínt.

A tágas udvart több épület is övezi, egyikükben alapította meg 1937-ben Szolnoki János plébános a Jézus Szíve Katolikus Legényegyletet. De nem csak a fiatal emberek számára volt ez találkozóhely, hanem az ifjú hölgyeknek, a Napsugár lányoknak is. Ezt az örömteli eseményt egy kihelyezett tábla jelzi, ahogy azt a szomorú tény is, mikor az ismert történelmi helyzet miatt itt is, mint szerte az országban az egyházi kötődésű szervezeteket betiltották. Az egyik épületben számos korabeli fénykép idézi fel a múltat, s mutatja, milyen pezsgő életnek volt a színtere ez a hely. Az épület most ismét a Kolping családé, mely örömteli, de nehéz feladat is egyben, hiszen rengeteg felújításra lenne szükség, amihez az anyagi és emberi erőforrást sem egyszerű előteremteni.

Közben megérkezett prézesük, Szlábý Tibor atya, s még két Kol-

ping család, akik hivatalosok voltak a jeles napra, s kezdődhetett a szabadtéri mise az udvarban. Az atya gondolatainak kiindulópontját a nap / május 1. a munka ünnepe / adta, s komoly lelki gondolatokkal gazdagodhattunk.

A mise után egy kis műsornak is részesei lehettünk, először dalos kedvű, örömtől sugárzó aszszonyokat hallhattunk, akik már nálunk Szombathelyen is bemutatkoztak, majd egy-két vidámságot hozó verset szavaló férfiút. Az illatok már közben jelezték, hogy elkészült a hatalmas bográcsban a gulyás is, amit jóízűen el is fogyasztottunk. A kávé, a sütemény mellett még sokáig beszélgettünk, jó volt átérezni a hasonló értékeket képviselő közösséghez tartozás élményét. Átbeszéltük, milyen nehézségeket élnek át ők is, s kiderült, számukra is a legnagyobb probléma, szomorúság, hogy nagyon nehéz a fiatalokat megszólítani.

Lassan eljött a búcsú ideje, hisz hosszú út állt előttünk. Az aszszonyok ismét dalra fakadtak, s megható, szép dalokkal kísérték ki minket. Megfogadtuk, továbbra is tartjuk a kapcsolatot, találkozunk még!

Scháb Eszter

Kolping összejövetele a zene jegyében

„A zene és a hit kapcsolata” címmel szervezett nyilvános programot a Szombathely-Oladi Kolping Család.

Meghívott előadónk a városszerte nagy népszerűségnek örvendő Horváth Imre, ny. főiskolai docens, a helyi Szent Márton Városi Kórus karnagya volt.

A karnagy úr népszerűségét annak köszönheti, hogy szó szerint a komolyzene szerelmese, abban él, és műelemző, ismeretterjesztő előadásain keresztül ezt a lelkesedést és zeneszeretetet szuggesztív módon adja át az őt hallgatóknak, fiataloknak, idősebbeknek egyaránt. A szó legpozitívabb értelmében tanár, zenepedagógus, aki nyugdíjas éveit a komolyzene viszszaforrásának ellenállva, az emberek e zene iránti szeretete felélesztésének szenteli.

Ennek érdekében számos előadást és előa-

dássorozatot tart szűkebb és tágabb környezetében. („Ezt látni, hallani kell” sorozat a Berzsenyi Dániel Könyvtárban, komolyzenei műelemzések az ELTE szombathelyi campusán, vidéki előadások, kóruskoncertek.)

Ennek a nagy elhivatottságnak a keretében látogatott el a Kolping Család meghívására az oladi Batthyány-templom közösségi házába, ahol Gaál Sándor plébános atya köszöntötte.

A szép számú közönség áhítattal hallgatta a karnagy úr élvezetes, hangulatos, sokszor humort sem nélkülöző előadását.

A téma íve az egyházi egyszerű gyerekdalok nagyszerűségének bemutatásától J. S. Bach H-moll miséje egyes tételeinek elemzéséig tartott. (Kyrie, Gloria, Credo). Jézus Krisztus megtestesülésétől az eltemetéséig követhették nyomon a résztvevők a zene hangulatváltozásait, és kifejező erejét.

Felhívta a figyelmünket arra, hogy Bach a kottában lévő 5 vonal és a hangjegyek segítségével milyen fantasztikus zenei eszközöket alkalmazva tudta megkomponálni Jézus szenvedéstörténetét. Mintha

a Mindenható Isten vezette volna Bach elméjét és kezét a komponálásnál. Földöntúli, csodálatos mű!

Elmagyarázta a kotta hangjainak és a vonatkozó eseménynek a kapcsolatát, kifejezési módjait. A kotta magyarázatát az odailó zene-részlet meghallgatása tette színessé.

Az biztos, hogy a résztvevők ennek fényében másképp hallgatják majd ezt a művet, akár a koncertteremben, templomban, vagy éppen otthon vannak.

Az előadás befejeztével a karnagy úrnak vas-

tapssal köszönték meg a szép, értékes előadást. Bolla Norbertné, Nelli a Kolping Család elnöke zárta az estet egy köszönettel, és meghívta Horváth Imre karnagyot más alkalmakra is, hogy jobban megismerjük a zeneirodalom hittel kapcsolatos gyönyörű műveit.

Lajos Ferencné dr. Pere
Hedvig

Nyugati Körzeti Kolping Találkozó

A Magyar Kolping Szövetség vezetősége úgy határozott, hogy ebben az évben a szokásos elnökök-titkárok találkozója helyett sorra végiglátogatja a négy körzetet, hogy minél több személyesen találkozásra kerülhessen sor az aktív Kolping tagokkal.

Az első ilyen alkalomnak a Szombathely adott otthont. A szervezés oroszlánrészét Kőszegfalviné Pajor Klára, a nyugati körzet titkára vállalta magára a Szombathely-Oladi Kolping Család tagjai és prézesük, Gaál Sándor atya támogatásával, aki rendelkezésünkre bocsátotta a plébánia közösségi termét, valamint támogatta az eseményt követő agapét is.

Szombathelyre a Lenti, Zalaegerszegi és Badacsonytomaji Kolping családok képviselői érkeztek szép számban. A programot Gaál Sándor prézés elmélkedése nyitotta,

majd Bánhidv Vajk világi elnök és Urbán Judit országos titkár számolt be a Nemzetközi és a Magyar Kolping Szövetség jelenéről, az elmúlt évek fontosabb programjairól és a jövőbeli tervekről. Kíséretükben érkezett Szrenka Ágoston, az Érsekvadkerti Kolping Ifjúság egyik vezetője, aki európai szinten is képviseli országunkat.

Büszkén mesélt a magyar ifik sikeres programjairól, akik tavaly nyáron egy európai kolpingos ifjúsági tábor „European Youth Week” teljes körű megszervezését és lebonyolítását vállalták magukra. Ágoston beszámolóját nagy érdeklődés övezte, reméljük, a jövőben egyre több fiatal tudunk majd megszólítani az ifjúsági programok segítségével.

Ágoston előadása után bemutatkoztak a jelen lévő Kolping családok, elmondták, hogy az elmúlt időszakban melyek voltak a kiemelkedő rendezvények, és mit terveznek a következő évben megvalósítani. Jó volt hallgatni, hogy milyen aktívak a Kolping családok, sok ötletet tudunk meríteni a beszámolókból. A bemutatkozást követően, a szerény, ámde finom és bőséges ebéd után lehetőség nyílt a kötetlen beszélgetésre is. Nagyon örült mindenki a találkozóznak, főleg azért is, mert újra körünkben üdvözölhettük a Zalaegerszegi Kolping Család tagjait, akiknek a társaságát egy ideje már nélkülöznünk kellett.

Treu Kolping!

Kőszegfalviné Pajor Klára

Kerámiák és a Badacsonytomaji Kolping Család

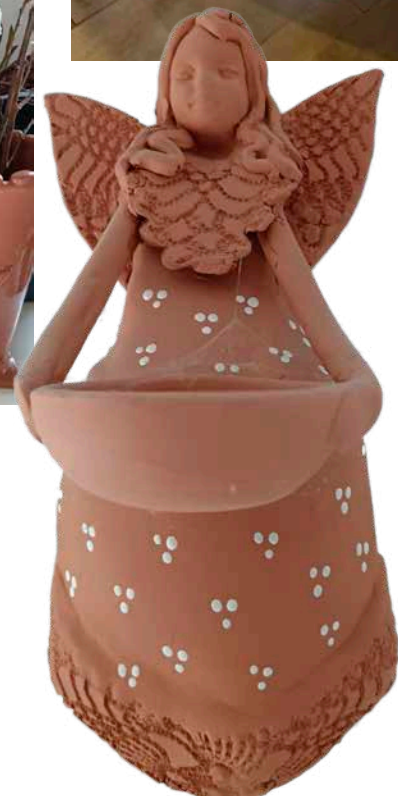
Kolping családunk 1997-ben alakult. Az eltelt időszak alatt a kezdeti lelkesedésidőről időre halványulni kezdett, és először szinte automatikusan kezdtünk meg egy évet, terveztük meg a következő programot, majd monotonná váltak a feladatok. Ezt a fásultságot megtörte egy – egy kirándulás vagy egy jól sikerült összejevetel, de húsz év után óhatatlanul belefáradtunk az ismert programok szervezésébe.

És akkor talákoztunk a hozzánk nem túl távoli Monoszlón található „MONOSZLÓI KERÁMIA-HÁZ”-zal és annak vezetőjével, Krisztinával.

Krisztina szeretettel foglalkozik a kerámiázás iránt érdeklődőkkel, tanítgatja akár a diákokat, akár a „senior” agyagozni vágyókat. Így előttünk is új távlatok nyíltak. Bőszén (szinte gyermeki örömmel) vetettük bele magunkat a munkába, élvezettel hagytuk, hogy az agyag hozzánk érjen. Jó volt a sárat gyúrni, sodorni, formázni, és látni, ahogy egy-egy sárdarabból tál, kosár, tojás, kaspó vagy esetleg gyertyatartó lesz.

Nagy élmény volt, és lassan civilek is csatlakoztak hozzánk, reményeink szerint talán egyszer ők is igazi kolpingosok lesznek.

Szőke Margit

Hírek a Gyöngyösi Kolping Családról

A gyöngyösi kolpingosok székháza – más funkcióval – átalakításra, bővítésre kerül. Most a Gyöngyösi Alsóvárosi Plébánia a székhelyünk.

A Felsőváros Plébánia Konferenciaterme a találkozási helyünk, Balog Gyula kanonok-plébános úr a prézesünk, aki sokat segít a működésünkben. A Vak Bottyán Katolikus Szakközépiskolában is van lehetőségünk találkozni. A kiköltözésünkkel kapcsolatos viharos események után csökkent a taglétszámunk, jelenleg harmincan vagyunk, örömmel tudatom, hogy 8 fő új taggal gyarapodtunk. Fiataltásra nagy szükség volna, nem adjuk fel.

A tervezett összejöveteleinkre évtizedek óta hétfőnként kerül sor. A tagtársak legalább kétharmadának jelenlétére minden alkalommal számíthatunk.

Jó kapcsolatunk van – személyes is – az Alsó és Felsővárosi Plébániákkal, a Gyöngyösi Kolping Iskolával, a KÉSZ Gyöngyösi Csoportjával, Gyöngyös Város Baráti Körével, a Szent István Egyetemmel és a Katasztrófavédelemmel. Megünnepeljük tagtársaink névnapját, kerek születésnapját (70-75-80-85-90. év), az édesanyák napját, az apák napját; évenként megemlékezünk halottainkról; sajnos egy hónapja vesztettük el Farkas Gáborné Veronkánkat, 78 éves volt.

A közelmúltban emlékezetesen szép zarándokutat szerveztünk Andocsra, az ismert Mária-kegyhelyre és a közelében található jeles történelmi emlékhelyekre.

Az Intézmények első számú vezetőinek aktív közreműködésével, szíves invitálásával tárlatvezetéssel egybekötve megtekintettük:

- a Gyöngyösi Egyházi Kincstárat.
- a Ferences Műemlék Könyvtárat,
- a Szent Bertalan templomot és toronykilátóját,
- a Mátra Múzeumot,
- a Gyöngyösi Izraelita temetőt,
- a Gyöngyösi Tűzoltóság új laktanyáját.

A Ferences Rendházban a részünkre szervezett egyházzenei hangversenyen vehettünk részt – legszebb Mária énekeinket orgonakísérettel közösen elénekelve. Nemzeti ünnepeinkre emlékezve képviseltettük szervezetünket a városi rendezvényeken, de tagtársunk, Tóth Vilmos gimnáziumi történelemtanár segítőkész közreműködésével saját szervezésben is méltó módon emlékeztünk a jeles eseményekre és személyiségekre, hőseinkre.

Aktuális alkalmakkor Húsvéti Előkészületi Esték, majd a második félévben Ádventi Esték címmel (4-4 esetben) prézes atyánk szervezésében, a felsővárosi és a ferences atyák közreműködésével vettünk részt az elmélkedéseken.

Éltünk és élünk a lehetőséggel, hogy a tagtársainknak, a szakterületükön szerzett elismert tapasztalataira, szakmai felkészültségére tekintettel, felkérjük őket egy-egy előadás-vitaindító beszélgetés megtartására. (Tagtársaink között találunk nyugalmazott ügyvédet, járási

fő-állatorvost, gimnáziumi történelemtanárt, bölcsészt, közlekedés-mérnököt, logopédust, geológust, pedagógust, vezető óvónőt, igazságügyi szakértőt, járási tűzoltóparancsnokot, zenetanárt, műszaki tanárt, könyvelőket, pénzügyi szakembert, különböző szintű irodai munkakörben dolgozó szakembereket is).

A Tisza család történetéről; Nagyszalontáról, Arany János életéről, munkásságáról Dr. Juhász Györgyné Zsuzsika, a KALOT-ról, egykori testvérszervezetünkről Tóth Vilmos tanár úr, a magyar nyelv szépségeiről Hatala Zoltán tagtársunk, a közlekedési ismeretünk frissítéséről Radeczky Attila tagtársunk, a Kolping Iskola tanára; a gyöngyösi Kolping Iskola működéséről Varga Kálmánné igazgatónő tartott emlékezetes előadást.

Az MKSZ által szervezett nőkonferencia tapasztalatairól a családunkat képviselő Dr. Wiltnerné Erzsike tagtársunk tartott tájékoztatást. Fontosnak tartottuk, hogy testvérszervezetünkkel, a Gyöngyösi Kolping Iskolával elmélyítsük a kapcsolatunkat, az iskolavezetés jóvoltából ez a szándék megvalósult; kölcsönösen látogatjuk egymás rendezvényeit, informálódunk az aktuális feladatokról. Kedves verseinkből szavaltunk, olvastunk fel a költészet napja alkalmából, legutóbb Abonyiné Marika és férje Laci tagtársunk szervezésében.

Dávidné Erzsike a heti programok aktualizását és a tagdíjak elszámolási ügyeit intézte. Klasszikus melódiákat hallhattunk Baginé

Katika tagtársunk, ill. Farsang a zenében címmel Matin Andrásné Katika zenetanár felvezetésében. Vallásos társulatok Gyöngyösön a XX. században címmel tartott színvonalas előadást Várallyayné Hatala Emese gimnáziumi tanár.

A gyöngyösi nagy tűzkatasztrófa okairól, a település-szerkezet megváltoztatásának szükségességéről, a tűz megelőzéssel kapcsolatos teendőkről jelen sorok írója Dávid József ny. t. ezredes tartott előadásokat. A Katasztrófavédelem működéséről, a veszélyhelyzetekről Dr. Zólyomi Géza t. mk. ezredes, a gyöngyösi Kirendeltség vezetője tájékoztatt bennünket.

Személyes jó kapcsolatainkra tekintettel bekapcsolódtunk a Gyöngyösön immáron hagyományosnak tekinthető, jeles művészek közreműködésével megvalósuló Opera-gála szervezésébe, ill. ezen alkalmakon tagtársaink tiszteletjeggyel vehettek részt. Esetenként nyársalással egybekötött baráti beszélgetéseket szervezünk; az évenkénti Szent Iván

éji túrát, a Mátrafüred és Gyöngyös közötti 7 km-es útszakaszt, az elemőzsiás táskákból egymást kínálgatva, az erdő rejtekén haladva, az erdőhöz kötődő dalokat énekelve tesszük meg.

A KÉSZ szervezésében részt vehetünk „A mi jelünk a kereszt!” Isten szolgája, Esterházy János élete és mártírhalála című Dr. Molnár Imre szociológus, történész, nyugalmazott diplomata megindítóan szép előadásán. Előtte a Szent Bertalan templomban Esterházy János boldoggá avatásáért imádkoztunk.

A közeljövőben zarándokutat tervezünk Vizsolyba, az egyik tagtársunk szülőföldjére. A program finanszírozására meghirdetett pályázaton a zarándoklat megvalósításához szükséges támogatást megnyertük. A döntéshozóknak ezúton is köszönjük az összetartozásunkat erősítő zarándoklat megvalósulásához nyújtott segítségét. Nemzeti értékeink közül igen sokat felkerestünk az elmúlt évtizedekben, a Vizsolyi biblia megtekintésére eddig nem kerül sor, most ezt is szeretnénk pótol-

ni. Tagjaink között vannak széles körű ismeretekkel, utazásszervezési tapasztalatokkal, idegenvezetői kapcsolatokkal rendelkező személyek; a társaság nagy része is igen kreatív. Reméljük, most is igen szép és gazdag közösségi élményekkel térhetünk haza.

Köszönjük Balog Gyula prézes atyánknak, Posztós Erik rendház-főnök testvérnek, Benyovszky Péter igazgató úrnak (a Vak Bottyán János Katolikus Szakközépiskola igazgatójának) az elhelyezésben, programszervezésben nyújtott segítségét; tagtársaink támogatását, a jó hangulatú együttléteket; reménykedünk abban, hogy az 1865-ben alakult Katolikus Legényegylet által létrehozott, az újjá alakulásunk után két kezünk munkájával is gyarapított, egykori székházunkban esetenként helyet kaphatunk.

Voltunk, vagyunk, leszünk!

Kolpingos üdvözlettel:
Dávid József elnök-helyettes

Mozgalmas tavasz

szünk, és örömmel nyújtottuk át Imre atyának közösségünk tortáját.

Május 3-án két osztály ballagott el a gimnáziumból. Ebből a 12.B osztály tagjai különösen is közel állnak a szívünkhöz, mert hiszen egy évvel ezelőtt osztályfőnökkel együtt beléptek a Kolping Családba. Azóta már többen emelt szintű érettségi vizsgát

megélt pillanatokat.

Május 24-én a gimnázium 10. évfolyamából 8 diák képviselte Kisvárdán az egyházmegyei középiskolások találkozásánál intézményünket. „Íme újjá teremtek mindent!” volt a találkozó mottója, amely Palánki Ferenc püspök atya szentmiséjével és prédikációjával kezdődött, majd kiscsoportokban különböző programokon vehettek részt diákjaink: néptánc, szabadulószoza, Szent László életével kapcsolatos kérdések és feladatok megoldása stb. Az ebéd és rövid szünet után László Attila, fiatal erdélyi énekes tartott tanúságtétellel egybekötött koncertet, melyet nagy lelkesedéssel és ovációval hallgatott meg a fél ezernyi középiskolás.

Az Újfehértói Kolping Család és a helyi KOSZISZ Szent István Gimnázium mozgalmas időszakot tudhat magáénak. Április 20-án ünnepelte prézesünk, Juhász Imre atya 60. születésnapját. A hálaadó szentmisére a templomot az egyházközség és filiák, a lelkeségi kiscsoportok tagjai és a rokonok töltötték

meg. Az ünnepelttel együtt misézett Bosák Nándor ny. megyéspástor, valamint a helyi görögkatolikus atyák és az egyházmegye mintegy 30 papja. Kolping Családunk énekara közreműködött a szentmisén, és egy szép Salve Regina énekkel köszöntötte prézesét. A misét követően vendéglátásban volt ré-

is írtak angol nyelvből, s bizalommal tekintenek a szóbeli vizsgák felé. Május 19-én a hajdúnánási kolpingosaink közül is páran részt vettek a csíksomlyói pünkösdi búcsún, ahonnan szép élményekkel, nagy lelki feltöltődéssel tértek haza. Örömmel osztották meg az itthon maradtakkal a hétvégén

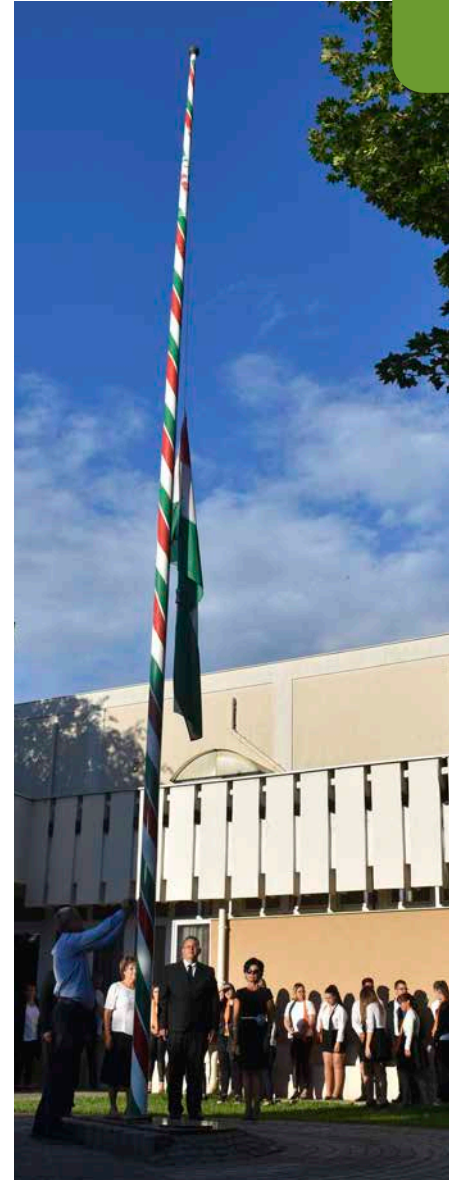
Május 31-én tartották az iskolában a gyermeknapot, amely különböző sportversenyekkel, vetélkedőkkel jó hangulatban telt el. A diákok különös figyelemben részesítették, amikor tanárnőik szkanderversemen mérték össze erejüket.

Június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján iskolánk diákjai és tanárai adták a városi megemlékezés műsorát,

ahol az iskola lelkipézese Juhász Imre prézes atya is rövid beszédben buzdította a hallgatóságot az összetartozás megélésére a hétköznapokban is. Beszéde végén azt mondta: „Gimnáziumunk védőszentje, boldog Adolf Kolping azt mondta, hogy „ember vezet embert Istenhez.” Legyünk mi is olyan emberek, akik Istennel kelnek és fekszenek, hogy ezáltal másokat is oda tudjunk vezetni Istenhez. Kérjük Szent István királyt, Szűz Máriát, a Magyarok Nagyasszonyát és a magyar szenteket, hogy segítsenek bennünket is megtanítani arra, hogy kell összetartanunk az Istennel és embertársainkkal, hogy dolgos hétköznapjaink és vasárnapi imádságaink által elősegíthessük városunk, hazánk és a határon túli magyarság megmaradását, felemelkedését és boldog jövőjét.”

Reméljük, a nyári hónapok is lehetővé teszik, hogy közösségünket erősítő programokon minél többen részt tudjanak venni.

*Újfehértói Kolping
Család*

Látogatás a Gyergyószentmiklósi Kolping Családnál – 30 éves jubileumi ünnepség

2024. április 19-én a szokott szürke pénteki hétköznapi kezdődött. Az időjárás a korábbi időszaktól eltérően eléggé hűvös volt, sőt éjszakai fagyok is jelentkeztek. Az idő fagyossága azonban számunkra nem bírt igazi jelentőséggel. Ugyanis mi már arra készültünk, hogy a munka befejeztével kis delegációnk elindulhasson a határon túlra, Erdélyországba.

Mi volt ennek az apropója? Nem más, mint a gyergyószentmiklósi kolpingos testvéreink szívélyes invitálása. Mire is invitáltak bennünket? Természetesen évfordulóra. Ez nálunk már csak így szokás! Az évek ugyan peregnék, mint a homok a homokórán, de mindig tudunk időt szakítani a megállásra, hogy az évfordulót megünnepelhessek. Különösen pedig arra figyelünk, hogy együtt tudjunk ünnepelni.

Így történt ez most is. A meghívásnak örömmel eleget téve kilenc fős küldöttséggel indultunk neki az útnak a délutáni órákban. A közös kirándulás öröme elűzte mindannyiunk hétközben összegyűlt fáradtságát. Nem is gondoltunk másra, csak a megérkezésre és az újbóli találkozásra. Hiszen jó-jó, ma már sokféle lehetőség van a technikai eszközökkel való kapcsolattartásra. Azonban a személyes találkozást nem pótolja semmi! Nem olyan az ember, amikor egy képernyőn keresztül vagy csak a hangján keresztül létesít kapcsolatot a másik emberrel! A személyes megé-

lés az, ami az igazi tartalmat adja. Ma ezt minőségi időnek is szokták nevezni. Ez az, ami jellemzi a kiskunhalasi és gyergyószentmiklósi testvérkapcsolatot a leginkább. Ez az értékes-minőségi idő eltöltése, melyet minden alkalommal mindannyian várunk.

Annyi azért megjegyzendő, hogy az utazás ideje attól nem csökken, hogy várjuk a megérkezést. Inkább csak az „Ott vagyunk már, ott vagyunk már?” kérdés, ami az emberben fölötlik az utazás során. A tájék, melyen végig haladtunk, már barátsággal fogadott bennünket. A városok, ahogy mellettük elutaztunk, integettek és hívogattak bennünket. Régebben betértünk hozzájuk is, de az autópálya ma már mellettük halad el. Így mi korábbi emlékeinket felidézve – az időt így múlatva – Arad, Temesvár, Déva, Gyulafehérvár, Marosvásárhely mellett suhanunk tova. Szóval, majd Parajd után már ugyan sötét volt, de mi tudtuk, hogy a Bucsinon átkelve már csak lefelé kell haladnunk a Gyergyói-medencébe. Persze a beszélgetésünk közben az is felötlött, hogy biztosan most fogunk találkozni a vidék legnagyobb ragadozójával!

Sajnos vagy talán szerencsére most ránk nem várt egyik éles hajtűkanyarban sem mackóma a bocsával. Bár szilletteket vélhattünk volna annak, de nem szerettünk volna abba a helyzetbe kerülni, mint amikor az öreg székely góbét megkérdezik, hogy:

- Látott-e már kend medvét? Mire ő csak annyit felel: - Láttam biza, de az se az volt! Úgyhogy, ezzel már nem is törődtünk tovább, amikor megpillantottuk a sűrű lucfenyős erdőből kikanyarodva Gyergyószentmiklós esti fényeit. A városba érve, a templom melletti Korona Szállóhoz érkeztünk. Itt pedig már vártak bennünket. Igaz, hogy öreg este volt, de a minden alkalommal minket érő őszinte szívű fogadtatás nem maradhatott el. Persze hiába volt a szálláshely megmutatása után a „Most már menjetek, gyorsan haza, mert holnap sok feladatok van az ünnepséggel!” küldésünk. Maradtak és beszélgettek velünk, úgy ahogyan azt mindig szokták-szoktuk.

Másnap – pontosabban ugyanazon a napon, csak később – azután mi is felkészültünk az ünnepség megkezdésére. Örömmel láttuk, hogy az erdélyi Kolping családok is eljöttek ezen a hűvös délelőttön. Az ünnepség szentmisével kezdődött, ahová a családok zászlaikkal vonultak be, majd foglaltak helyet az ódon padokban. A szentmise homíliájában felemelő gondolatokat kaptunk a Kolping mozgalommal kapcsolatban, annak lelkiületéről, tettekészségéről, időszerűségéről. A szentmise végén pedig a gyergyószentmiklósiak megkapták az európai Kolping zászlót.

Ezután – a lelki tápláléktól eltelve – átvonultunk a „Koronába” és ünnepi ebéden vettünk részt, ahol kötetlen beszélgetés vette

kezdetét a népes közösségben. Ezt követte az ünnepi megemlékezés és ceremónia. A Kolping család 30 éves újra alakulását ünnepeltük. De maga a mozgalom nem harminc éve jött létre. Márton Áron püspök még segédlelkészként 1927-ben alakította meg a Kolping Legényegyletet. 1994-ben pedig Hajdó István főesperes és Molnár Sándor bácsi kezdeményezésére szervezték újjá a közösséget.

Az ünnepi felszólalásokat hallgattuk meg először. A megjelenteket Len Emil alpolgármester köszöntötte először. Elmondta, hogy az újjászerveződés során maga is részt vett az alapítók sorában. Örömet és háláját fejezte ki, hogy voltak, akik fenntartották és tovább vitték az újra meggyújtott lángját ennek a szervezetnek, a keresztény értékrendet alapjául tekintő Kolping egyesületnek. Felszólalt a Romániai Kolping Szövetség országos szervezetének alelnöke, Eigel Tibor is.

Méltatta a Gyergyószentmiklósi Kolping Családot, és elmondta, hogy büszkeséggel tölti el őt is a tudat, hogy ennek a szervezetnek lehet a tagja.

A testvér családnak vezetője, Onisie Negrusa (Niku) szintén elmondta, hogy a szervezet fontos szerepet vállal a város életében, elsősorban a szociálisan rászorulóknak megsegítésében. Emellett gyermekprogramokat is szerveznek. Kiemelt szerepet vállaltak az Ukrajnában zajló háború rászorulóinak megsegítésében és a Magyarországról érkező adományok szállításában is. Elmondta azt is, hogy a család tagjai szerdánként szoktak összejönni a közösségi házukban. Náluk is úgy megy, mint más szervezeteknél, hogy nem tud ugyan mindenki minden összejövetelen részt venni, de mindenki kiveszi a részét a közös feladatokból. Különösen akkor, amikor jótékonyági célról van szó.

Ezt követte a vendégségbe érkező családok jókívánságainak elmondása. Ezek között találhattuk a Szászrégenből, Brassóból, Marosszenentgyörgyből, Maroshévízből, Borzontból és Ojtozból érkező Kolping családokat és persze a mi maroknyi csapatunkat. Köszöntő szavainkat dr. Finta József prézesünk fogalmazta meg: „Kedves Gyergyói Testvéreink! Nagy örömmel és szeretettel köszöntünk Benneteket a Gyergyószentmiklósi Szent Miklós Kolping Család újrászerveződésének harmincadik évfordulója alkalmából! Hálás szívvel gondolunk vissza a számos együtt töltött napra, hétre, a sok-sok közös élményre.

A gyergyói és a kiskunhalasi kolpingosok kapcsolata valóban olyan szép és példaszerű, amihez ritkán lehet hasonlót találni az elszemélytelenedő világban. Ott vagyunk egymás örömeiben és fájdalmában egyaránt. Nem „protokolláris”, hanem valóban

személyes, baráti viszony az, amivel Isten immár több mint huszonöt évvel ezelőtt megajándékozott bennünket. Isten áldását kívánjuk a remélhetőleg még hosszú előttetek álló jövőre a Kiskunhalasi Baranyi László Kolping Család nevében. Várjuk a nyári találkozást, amire izgalommal, lelkesen készülünk!”

Ezután a hagyományoknak megfelelően rövid kulturális műsor következett, melyet a vendégek és a házigazdák mutattak be. Öröm volt nézni, hogy a Kolping családok tagjai most is kitettek magukért. Zenés darabok, szavalt, táncos produkciók tarkították a műsort.

A műsorok után pedig ismét részt vehettünk a hagyományos bálon, ahol finom ételekkel megrakott svédasztalos vacsora mellett lehetősége nyílt a résztvevőknek táncolni és az ügyes-bajos dolgokat megbeszélni. Vidám történeteket mesélni egymásnak vagy vigasztaló szavakkal támogatni a panaszosokat. A lényeg, hogy ténylegesen egymásra figyelhetünk és tartalmas időt tölthetünk együtt.

Az este gyorsan tovarepült a jó társaságban, a bensőséges együttlétben. Így már hipp-hopp el is érkezett a hazautazás ideje. Gyergyószentmiklósi testvéreink elbúcsúztattak bennünket. Fájó szívvel váltunk el ugyan, de annak az öröme biztatott bennünket, hogy rövidesen újra találkozni fogunk Kiskunhalason a nyári vendégfogadás során.

A kisbuszból integetve, kisség nedves szemekkel vettünk búcsút, és indultunk el megint a

Bucsin felé, hogy a Gyergyói-medencéből kiutazva ismét hazafelé vegyük az irányt. A városok ismét ismerősen hívogattak bennünket, hogy látogassuk meg őket. Időnk azonban elfogyott, ezért csak a

kezzenek hozzánk vendégségbe barátaink. Így viszonzhassuk mindazt a törődést és szeretetet, melyet minden alkalommal átélhetünk, ha náluk lehetünk vendégségben.

legszükségesebb esetben álltunk meg. Azt azért nem hagyhattuk ki, hogy az áprilisi hóban ne készítsünk fotót fenn a Bucsin-ten kiscsapatunkról!

A hazafelé vezető úton pedig barátsággal és szeretettel gondoltunk Erdélyországra, amely már oly sokszor örvendeztetett meg bennünket vendégszeretetével. Emlékeztünk tehát a harminc évre, melynek javarészt mi, kiskunhalasiak is részesei lehettünk. Együttal pedig közösen imádkoztunk, hogy a továbbiakban is hosszú-hosszú évekig tudjanak gyergyószentmiklósi testvéreink ilyen közösséget alkotni. Emellett pedig tervezünk és várakozunk, hogy a nyár folyamán megér-

Viszontlátásra tehát nyáron, Kiskunhalason! Isten éltesse a tisztes ipart!

*Kiskunhalasi Baranyi László
Kolping Család*

A kiskunhalasi Baranyi László Kolping Család búcsúzója Mondovics Franciska alapító tagtársától

Franciska néni 1931. november 4-én született Jánoshalmán. Édesapja Mondovics Kálmán földműves, édesanyja Kovács Julianna. Általános iskolába Jánoshalmán járt, majd Kiskunhalason a Szilády Áron Gimnáziumban érettségizett. 1954-1956-ig a Bajai Szállítmányozási Vállalat Jánoshalmi Kirendeltség munkatársa volt. 1956-58 között Budapesten elvégezte a Gyermekgondozónői Képzőt. Sokat mesélt az 56-os eseményekről. Gyakorlati idejét Budapesten, a módszertani Gyermekotthonban töltötte 1958-1959-ig. Családot nem alapított, de életének nagy részét mégis gyermekek között töltötte. Gyermekgondozónőként dolgozott Kiskunhalason az I. sz. Városi Bölcsődében, itt 1964-ben kinevezték a bölcsőde vezetőjének. 1979-ben átkerült szintén vezetőnek az újonnan épült Kuruc Vitézek terén lévő bölcsődébe. Innen ment nyugdíjba 1991. augusztus 31-én. 1991-től mint óraadó hitoktató dolgozott Balotaszálláson, Zsanán, Harkakötönyben, Halason a Szűts és a Fazekas iskolákban. 1991-től 1994-ig elvégezte a Hitoktatói Tanfolyamot. 1994-től főállású hitoktatóként dolgozott. 1980-tól aktív tagja volt az egyházi énekkarnak.

Az 1993-ban megalakult Kolping Család Közösség alapító tagja, 2015-ig annak gazdasági felelőse volt. Mindig aktívan vett részt a közösségi programokon. Az erdélyi testvér Kolping-csoport tagjaival igen jó kapcsolatot alakított ki. A közös kirándulásokon, külföldi és itthoni programokon aktívan segített és részt vett. Majálisokon minden alkalommal kreatív játé-

kokat szervezett a kicsiknek és a nagyoknak egyaránt. A közösség tagjai felé mindig érdeklődő szeretettel, figyelemmel fordult, ahol tudott, segített. Egyik kolpingos társunk mozgássérült gyermekét is szeretettel tanította, fejlesztette. Mindig azt kereste, hol tud segíteni másoknak. 1996-tól tajga volt a Magyar Máltai Szeretet Szolgálatnak, 2007 után pedig vezetője. Aktívan vett részt az ételkészítés- és ruhagyűjtésben és kiosztásban

egyaránt, karácsonyra ezzel örömet szerezve a rászorulóknak. Nemcsak közvetlen környezetében, Kiskunhalason, hanem segített máshol is, ahol tudott.

Szorgalmas volt, kerékpárjával közlekedve gyorsan eljutott Kiskunhalas város egyik pontjából a másikba, még 85 évesen (néha az autósok meglepetésére is) felült a kerékpárra.

Életének mottója: „örömet szerezni másoknak”. Ez a mottó nyilvánult meg pl. 2010-ben is, amikor a kolontári vörösiszap katasztrófa hírére meghallotta Franciska néni és még a gyűjtést megelőzően egy nagyobb összeget és egy szép ételkészletet bízott Finta József plébá-

nos úrra, aki eljuttatta a tragédia helyszínén károsult családokhoz. Aktív tenni akarása, segítő szándéka mögött állhatatos imádságos lelkület állt. Amikor már betegen tenni nem tudott, imáiról biztosított mindenkit, aki meglátogatta őt. Imádkozott mindazokért, akiket ismert, és imádságos lelkülettel gondolt minden emberre.

Amikor egészségi állapota gyengült, egyházközösségünk papjai jártak hozzá látogatni, szentségekkel ellátták. Kolping-tagok sokan felváltva segítették, ügyes-bajos dolgait intézték, autóval elvitték, pl. postára vagy templomba. Rendszeres felügyelet alatt volt. Néhányan bevásároltak, a kolpingos hölgyek takarítottak nála.

Utolsó éveiben unokaöccse és közeli rokonsága körében szerető családra talált. Csaba és felesége, Erika, fiuk, Gergő. Odaadóan, nagy szeretettel gondozták, minden jóval ellátták. De idős korára a szervezete keringése egyre gyengült. Ekkor került be a kalocsai kórházba, ahol megkapta a megfelelő orvosi ellátást, gondos ápolást, amit ezúton is hálásan köszönünk a kórház dolgozóinak. Nem hagyták magára ott sem.

Csaba és családja, Gál István és családja rendszeresen látogatták, amit mindig megköszönt. Napjaikat békében, nyugodtan töltötte. Jóistenben való hittel emlegette a Kolping-tagokat, atyákat, akik többen is kapcsolatban voltak vele hitoktató és aktív egyház-közösségi munkája során.

Minden kolpingos nevében búcsúzunk Tőled! Szívünkben őrizzük emléked!

Békéscsabai Kolping Család

A Békéscsabai Kolping Család az év első felében próbált a megújulásra koncentrálni és egy éves programot kialakítani. Az év első felében megvalósult a régóta várt Kolping farsangi bál. Erre a német testvérkapcsolatunktól is érkeztek vendégek. A szervezést a fiatalok vállalták fel, és fantasztikusan sikerült. Erről néhány képet meg is osztanánk veletek itt az újság hasábjain is.

gyűlésünkön összeállítottuk a Kolping családjunk terveit az év hátralévő részére.

A fiatalokkal bővült, nemrég újra alakult Kolping családjunk keresi az új utakat, amelyekkel leginkább tudnak azonosulni a tagjai, azt, ahol úgy érzik, tudnak segíteni azoknak, akik épp életük nehezebb szakaszában vannak, azt, ahol meg tudják mutatni hitüket, azt, ahol saját ma-

VÁROSI KERESZTÚT

BÉKÉSCSABA,
2024.03.22. (17:00)

"A JÓ DÖNTÉSEKÉRT"

"Számtalan olyan választás elé kerülünk, amelyekben nem mindig egyszerű, de annál fontosabb meghallani Isten hangját. Nem az a lényeg, hogy mindig tökéletesen tudjunk dönteni és hibák nélkül haladunk az úton a céljaink felé. Éppen ellenkezőleg, a hibáinkból megtanulhatjuk, mit nem szeretnénk elkövetni újra, hogyan és milyen irányba fejlődünk, a tapasztalataink pedig hozzásegítenek ahhoz, hogy kitartóak és elhivatottak legyünk, ahogyan segítenek rájönni arra is, mi az az értékrend, amellyel azonosulni szeretnénk. Az alapdöntés az, hogy az ember beleáll-e a „huzatba”, vagyis válaszol-e Isten meghívására a főség, igazság, szépség és szentség felé. A hitben, szeretetben, reményben."
(Dr. Papp Miklós)

Imádkozzunk közösen azért, hogy merjünk dönteni, merjünk jó döntéseket hozni!

Útvonal:

1. Jézus Szíve templom (17:00)
2. Keresz uca - Könyves uca sarka
3. Boissányi uca - Táncsics uca sarka
4. Repülőút-járműve végé
5. Szabolcs uca - Andrassy út sarka
6. Andrassy út, Munkácsy tér
7. Andrassy út, Trilán- emlékmű
8. Andrassy út, U alakú
9. Andrassy út, Korzó tér
10. Andrassy út, Korzó tér
11. Szent István tér, Jókai Színház
12. Szent István tér, Városháza
13. Szent István tér, Városháza
14. Pádai Szent Antal tiszteletkécskégyház

A kereszúthoz bármely állomáson lehet csatlakozni. Főként gyertyát, aki szerepet, hozhat magával. A kereszút végén egy szeretény ajppéval zárjuk az eszt.

Részletes infó, énekfüzet elérhető,
facebook.com/zenefelet

Húsvét előtt megtartottuk a szokásos városi keresztutat is, ahol a magunkkal vitt Kolping zászlót felváltva vittük keresztül a városon. Majd a májusi Kolping

guk is erősödhetnek hitükben, és ahol egymást is erősíthetik. Ennek kapcsán az év második felére a következő programokat szeretnénk megvalósítani:

- Június 22-én az oroszországi keresztény ifjúsági klub záró eseményén fogunk énekelni.

- Júniusban felkészülünk arra, hogy júliusban egy hét tábort a mi segítségünkkel tudjon megol-

dani egy lelkes szervező 20 gyermek számára. Ahol is a résztvevő gyermekek szüleinek csak a gyermekek étkezéséhez kell hozzájárulniuk. Igyekszünk ezt a tábort a szervezőkkel ügyesen és tartalmasan megvalósítani.

- Júliusban megrendezésre kerül a fent említett tábor.

- Augusztus 10-én elindítjuk a Kolping teadélutánokat, amikor is a vasárnap esti misék előtt egy közös beszélgetésre hívjuk a templomba látogatókat, vagy egyszerűen csak az egyedül lévőket, akik nyitottak a közös beszélgetésre hitről, szeretetről, közösségről, segítségről, gyógy növényekről stb. Ehhez szeretnénk meghívni vendégeket, pl. atyákat, előadókat, orvost, védőnőt, idősgondozót, gyógytornászt, stb., akik a mindennapi élet ügyes-bajos dolgaiban tudnak majd tanácsot adni. Ezeket a témákat mindig előre megbeszéljük, és igény szerint állítjuk össze a programot. Célunk, hogy ezt minden hónap második vasárnapján meg tudjuk valósítani.

- Szeptembertől elkezdünk készülni az egyik tagunk: Seben Pálné, Márti által összeállított és megtervezett Rózsafüzér programunkra, melyre a köv. hónapban kerül sor.

- októberben kerül megrendezésre ez a Rózsafüzér műsor, amelyben szerepel egy összeállított énekes műsor és egy rózsafüzér kiállítás is. Márti már sok különleges rózsafüzért gyűjtött össze, ezért véleményünk szerint a kiállítás is nagy érdeklődésre tarthat számot.

- Novemberben és decemberben is lesznek teadélutánok, és közben lélekben felkészülünk az adventre és az ünnepeinkre. Közösen megegyeztünk abban, hogy decemberre eldől, tudunk-e összegyűlni, és esetlegesen idős otthonokba, kórházakba elmenni, és elvinni a várakozás, ill. az Úr születésének örömét.

S most kérem, hogy olvassák szeretettel Seben Pálné Márti a tervezett Rózsafüzér műsorunk ötletéről írt gondolatait.

Közösségünk régóta, minden év októberében imádkozza a rózsafüzért a vasárnap esti szentmise előtt. Bizonyos élethelyzetem úgy hozta, hogy sűrűbben vettem elő az olvasót, és egyre jobban kezdett érdekelni. Nagyon sok figyelemreméltó, számomra eddig teljesen új ismeret birtokába jutottam, ami annyira megfogott, hogy az egyik énekpróbánkon előadtam a tervem: szeretnék egy október

havi előadássorozatot a rózsafüzérről kivetítéssel, énekekkel és egy kiállítással egybekötve a békéscsabai és a közeli templomokban, ahol az atyák szívesen fogadnák az ötletet.

A közösségi támogatás után azonnal vásároltam annyi olvasót, hogy egy kiállítást már érdemes legyen megvalósítani. Azután elkezdődött az anyaggyűjtés időszaka, az előadáshoz való képek kigyűjtése, majd énekek válogatása. Nagyon fontos, hogy az előadás figyelemfelkeltő és változatos legyen, úgy, hogy kihangsúlyozza az ebben az imaformában rejlő lehetőségeket minél több ember előtt. Mert a rózsafüzér hatalmas erőt rejt.

Hogy miért pont a szent olvasó? Tegyük fel őszintén a kérdést: Mi jut eszünkbe, ha meghalljuk a „rózsafüzér” szót? A válaszok között általában ezek szerepelnek: imádság, öregasszonyok, Szűz Mária, ott lóg egy csomó autóban, monoton, nagymamám, ismétlődés. De tényleg ismerjük?

A rózsafüzér-imádság nem könnyű ebben a felgyorsult világban. Küzdelem magunkkal, kényelmünkkel, hogy leüljünk, vagy nekiálljunk egyáltalán imádkozni.

Kitartásra nevel, és elvezet minket Istenhez, ha hagyjuk, hogy kézen fogjon bennünket a Szűzanya. Ő megtanít bennünket az igazi imádságra.

Az előadás szólna a rózsafüzér kialakulásáról, történelmi eseményekben való megjelenéséről, az egyház által jóváhagyott üzenetekről, mit mondtak róla pápák, szentek, és bemutatná a különböző speciális rózsafüzér fajtákat is.

Mert ez a gyönyörű, evangéliumi üzenetek megértését és az elmélyülést segítő vallási eszköz hívószó lehet arra, hogy imádkozzunk magunkért, családjunkért, élőkért, elhunytakért.

Bízom abban, hogy lesz lehetőségünk megvalósítani ezt az elképzelést októberben, és kérem, mondjanak egy tizedet értünk, hogy sikerüljön! III. Leó pápa gondolatával zárnám ezt az ismertetőt: „A rózsafüzér olyan, mint a földet a mennyel összekötő hatalmas lánc: az egyik vége a mi kezünkben, a másik vége a Szűzanya kezében van. Amíg lesz, aki imádkozza a rózsafüzért, Isten nem hagyja magára a világot, mert Szíve nem tud ellenállni ennek az imának!”

Szeretettel:
Seben Pálné, Márti

Az élet
a hitre
épül